

maa være at henvise til som Udgang af de Forhandlinger, jeg formoder har fundet Sted. Og jeg synes, der er saa meget mere Anledning til her i Folketinget at faa ordentlig Rede paa dette Forhold, som den foregaaende Regering ikke paa dette Omraade — og for øvrigt jo heller ikke paa adskillige andre — blev synderlig elskværdigt behandlet af de ærede Venstremænd, der optraadte dels her i Salen og dels ude i Landet. Jeg minder saaledes om en Udtalelse, der blev fremsat af Formanden for Aalborg Amts Landboforening, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, ved en Generalforsamling i Aalborg sidste Sommer; han sagde da om Landbrugets Stilling overfor Udlandet, at nu har vi faaet en Landbrugsminister, der virkelig vil forhandle med Tyskland i Modsætning til den foregaaende Landbrugsminister.

Vi forstaar jo alle sammen Meningen med en Udtalelse af den Art, nemlig at give Befolkningen det Indtryk, at medens vi havde den socialdemokratiske Landbrugsminister, herskede der Ligegyldighed i Centraladministrationen overfor dette vigtige Spørgsmaal, men nu har vi heldigvis faaet en anden Regering, som stiller sig ganske anderledes overfor det. Naar dette da er Tilfældet, lad os saa høre, hvilke praktiske Resultater der er kommet ud af de Forhandlinger, som jeg formoder har været ført, og som jeg naturligvis ogsaa en og anden Gang har læst en Smule om; det er jo ikke Forhandlingerne i og for sig, der interesserer, men de Resultater, som kommer ud af dem.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen var som adskillige andre Medlemmer ganske naturligt inde paa Spørgsmaalet om Besparelser i Statshusholdningen. Det er jo et Spørgsmaal, der selvsagt interesserer os alle, Vanskeligheden melder sig først, naar der er Tale om, hvor der skal spares. Jeg lagde med Glæde Mærke til en bestemt Udtalelse af det ærede Medlem; den staar Spalte 504, og det ærede Medlem udtaler her den sikre Forvisning, at naar man nu kommer til Ende med en Revision af Forsvarslovene, en Revision, som den højtærede Forsvarsminister i en nær Fremtid vil stille Forslag om, vil der komme en Besparelse. Det ærede Medlem siger ordret: „Naar disse Love er revideret, kommer der altsaa en Nedgang“. Jeg understreger denne Udtalelse og betragter den som et Udtryk for det ærede Medlems sikre Forventning og faste Haab om, at paa dette Omraade kan der ventes en Nedgang og forhaabentlig en Nedgang, der er værd at tale om. Jeg

vil gerne stille mig ved Siden af det ærede Medlem i denne Forventning og være med til overfor den højtærede Regering at understrege Betydningen af, at vi paa dette Felt virkelig faar indført Besparelser, idet det er min Overbevisning, at det vil kunne ske, uden at vort Land i nogen Henseende bliver stillet i en vanskelig Situation.

Jeg glæder mig endvidere over en anden Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kom med i den samme Tale, nemlig med Hensyn til Ønskeligheden af at nedbringe vor Statsgæld. Jeg stiller mig ganske ved Siden af det ærede Medlem, naar han udtaler Ønsket om, at vi nu maa være færdige med at stifte nye Laan, og at Bestræbelserne maa rettes mod at nedbringe den store Statsgæld, vi har. Det er Ord, som jeg tror vil vinde Tilslutning i vide Kredse, og jeg vil haabe, de er Udtryk for en udbredt Stemning i Venstrekredse, saa at man der virkelig vil være med til at nedbringe Statsgælden, i hvert Fald hellere dette end at lette Formueskatterne, saa at man bibeholder de Skatter, vi har, og anvender alt, hvad man kan, til ekstraordinær Nedbringelse af Statsgælden.

Da jeg nu har nævnt det ærede Medlems Udtalelser om Besparelser, vil jeg ogsaa gerne nævne, at det ærede Medlem sagde, at der naturligvis paa mange Omraader kunde være Tale om at indføre Besparelser. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at der sikkert findes Steder, hvor der kan spares, og jeg vil gerne nævne et enkelt Omraade, saa kan andre ærede Medlemmer maaske pege paa andre, hvor der ved en fornuftig Fremgangsmaade kan opnaas Besparelser. Jeg tænker paa et Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Retsplejeloven, som nu skal til Forhandling i et Udvalg. Uden at gaa Retsplejen for nær og uden at indlade sig paa noget, der kan medføre en Føringelse af vor Retspleje, tror jeg, at man meget vel vil kunne spare noget paa et enkelt Omraade.

Jeg tænker her paa Statsadvokaturen. Den Ordning, vi har faaet indført med Hensyn til den offentlige Anklage, har sikkert udviklet sig til at blive noget andet end det, man tænkte paa i sin Tid, da man gennemførte Loven om Rettens Pleje. Man har her faaet en Række ret dyre Embedsmænd, hvis Virksomhed er blevet noget i Retning af Departementer med en hel Del Embedsmænd. Medens man sikkert havde tænkt sig de paagældende Statsadvokater som Embedsmænd, der skulde møde frem som offentlige Anklagere omkring i Retterne, tror jeg nok, det har udviklet sig til, at de